

som jo alle har udtrykt en stærk opbakning bag det arbejde, som udføres i Europarådet.

Man har vel efterhånden ret til at konstatere, at det internationale samfund efterhånden har skabt sig de instrumenter, vi har brug for, når det drejer sig om respekten for menneskerettigheder – på papiret. På papiret ser det såmænd godt ud, men problemet med menneskerettighederne er at sikre deres efterlevelse – at sikre, at de også i praksis bliver taget lige netop så alvorligt, som de skal tages. Her ser jeg en vigtig opgave for Europarådet, og det er en opgave, som Europarådet har taget på sig. Overvågning og gennemgang af enkelte landes overholdelse af menneskerettighederne er et nyt, godt instrument for at sikre en bedre opfølgning og sikring af menneskerettighederne. Det er noget nyt i Europarådets arbejde, og det er svært at gennemføre i praksis. Men det er vigtigt at komme i gang med det, og jeg ser her et virkelig vigtigt arbejdsfelt for Europarådet i de kommende år.

I de senere år – og det har flere været inde på i deres indlæg – har vi jo udvidet Europarådets medlemskreds. De nye demokratier i Østeuropa er blevet medlemmer af Europarådet, og det er rigtigt, at det undertiden er sket efter mange svære overvejelser. Jeg er helt opmærksom på det. Jeg havde den fornøjelse at være formand for ministerkomiteen, da Rusland blev medlem af Europarådet, og jeg mener, Europarådet traf en rigtig beslutning, da man optog Rusland. I tilfældet Rusland – såvel som i andre tilfælde, hvor man har optaget nye medlemmer, der ikke, for at sige det mildt, er pletfrie, når det drejer sig om menneskerettigheder – har ønsket jo netop været at hjælpe disse nye medlemslande på vej til en bedre forståelse af nødvendigheden af overholdelse af menneskerettighederne.

Jeg ser en stor værdi i, at lande, som netop nu gennemlever de første vanskelige år i deres tilværelse som demokratiske nationer, er medlemmer af Europarådet. Når de er medlemmer, har vi en mulighed for at lægge pres på dem, og dermed sikres også enkeltpersoners ret til at føre sag ved Menneskerettighedsdomstolen, som flere har været inde på. Når de er medlemmer, sker der også det, at parlamentarikere fra de nye demokratier lærer det parlamentariske arbejde at kende blandt nationer, som har rod-fæstede demokratiske traditioner. Jeg tror, alt dette er uhyre værdifuldt.

De nye demokratier i Østeuropa står over for en meget stor opgave: de skal både sikre, at deres demokrati slår rod, og samtidig skal de gen-

nemføre omfattende økonomiske omlægninger, omstilling fra central- og planlægningsøkonomi til markedsøkonomi. Det stiller uhyre krav, og medlemskab af Europarådet er en af de faktorer, der kan gøre det nemmere for dem at gennemføre det, de selv har sat sig for: at opbygge demokratier, der bygger på respekten for menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at medlemskab af Europarådet med Europarådets tradition og understregning af menneskerettighederne er en del af den demokratiske drypstensvirkning, der skal til for at sikre, at de nye lande kan udvikle sig til stærke og gode demokratier.

Flere, især fru Hanne Severinsen, var inde på forholdet mellem Europarådet og andre organisationer. Det er vigtigt, at vi beskæftiger os med den problemstilling. Vi skal undgå overlappinger, og vi skal undgå, at organisationer udfører det samme arbejde og konkurrerer med hinanden. Vi skal derimod udnytte de enkelte organisationers særkende og særlige styrkeområder, og Europarådet har noget at byde på, som ingen af de andre organisationer kan byde på.

I det ihærdige arbejde gennem mange år med juræen omkring menneskerettighederne, med at udfærdige konventioner og med det stadig besværlige og somme tider utaknemmelige arbejde med at lægge en juridisk grund under menneskerettighedsarbejdet, har Europarådet noget at byde på, som ingen andre kan konkurrere med. Europarådet har også noget at byde på, når det drejer sig om bistand til udformningen af nye forfatninger og på andre områder.

OSCE har i disse år jo fået en stærk placering ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det kan godt være, vi gerne vil have ro herinde, mens vi gør forespørgslen færdig.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): OSCE er ofte placeret på en anden politisk interessant platform, derved at OSCE er i allerførste række, når det drejer sig om at forsøge at løse konflikter, at mægle og at overvåge valg. Men min erfaring fra formandskabet, både i OSCE og i Europarådet, er, at det kan sagtens lade sig gøre i praksis at tilrettelægge samarbejdet mellem disse organisationer på en sådan måde, at det er til glæde, og at man udnytter styrken i begge organisationer.

Jeg vil derfor gerne slutte med endnu en gang at sige tak for debatten, og jeg vil også